

но-то сжщо-то заедно и такъво и онакъво, мы нѣчто казваме нѣ само затова, какво-то това казано-то отъ насъ тоя си чясъ и да уничтожимъ. По тоя начинъ кога ся непази законъ-тъ за *исключеніе преше-що* дохождаме пакъ на това, па кое-то доходимъ, и кога разваляме закона за противорѣчіе и закона за тожество, т. е. или недобывае на дѣло никаквы мысли или излизать мысли безпрѣдмѣтны и *праздны*.

§. 46.

Нѣ что-то е такъво или онакъво, и неможе да бѣде нито такъво нито онакъво, нито пакъ такъво и онакъво за еднажъ, *по нѣщо си*. Това ни докарва да заключимъ, че утвържденіе-то и отрицаніе-то си иматъ *основанія*.

Изясненіе: Основаніе ся нарича това, по кое-то мы показваме, че прѣставленіе-то ни състои отъ бѣлѣгы, кои-то непротиворѣчатъ помежду си и кои-то прѣдставляють прѣдмѣта такъвъ именно, какъвъ-то си е, или друго яче, основаніе-то е такъво начало, по кое-то ся опрѣдѣлява мысленіе-то ни, въ отношеніе камъ извѣстенъ прѣдмѣтъ, и става или рѣшително-утвърдително или рѣшително-отрицателно. Напр. „птицы-ты“ си прѣдставляваме „връкати“ по това, че отъ наблюденіе надъ тѣхъ мы сме разбрали, че тыи връчатъ. Това наблюденіе е *основаніе* на прѣдставленіе-то ни за птицы-ты, като за животны връкаты; то е дало на това прѣдставленіе напряженіе за да ся у свои рѣшително за птицы-ты, че имжъ способность да лѣтять, то такожде ни удостовѣрява въ това, че прѣдставленіе за птицж, и прѣдставленіе за връченіе непротиворѣчатъ едно на друго, нѣ показвать това, что-то наистинж има у прѣдмѣта.

Отъ това, что разбрахме за основаніе-то, види ся, че основаніе-то, като начало, что опрѣдѣлява свойство-то на наши-ты мысли, не е сжщо-то това, что-то е и